

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَىٰ (6) وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ (7) وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَىٰ (8) فَأَمَّا

الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ (9)

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

«أَنَا وَكَافِلُ الْيَتِيمِ فِي الْجَنَّةِ هَكَذَا»

وَأَشَارَ بِالسَّبَابَةِ وَالْوَسْطَىٰ، وَفَرَّجَ بَيْنَهُمَا حَسِينًا.

KİMSESİZLERİN KİMSESİ OLABİLMEK

Muhterem Kardeşlerim!

Günümüzde bencillik, bireysellik, dünyevileşme ve nemelazımcılık gibi olumsuzluklar insanoğlunu adeta esir almış durumdadır. Bu olumsuzluklar, insanı yalnızlaştırmış ve ona büyük kayıplar, yoksunluklar yaşatmıştır. Çağımızın en büyük kaybı, pek çok insanın hazzı peşinde koşarken, yaratılış hikmeti ve gayesini, hayatın anlamını unutmasıdır. Günümüzün en önemli sorunu, her türlü imkana sahip olduğu halde insanın gittikçe yalnızlaşmasıdır. Yalnızlaşmak, milyonlarca insanın içinde yapayalnız kalmaktır. Yalnızlaşmak, çevreye duyarsızlaşmak, kardeşin derdiyle hemhal olamamaktır. Yalnızlaşmak, mahrumiyet ve yoksullaşmaktır. Asıl yoksulluk da, maddi imkanlardan değil, sıcacık dostluklardan yoksun olmaktır.

Kardeşlerim!

Ne acıdır ki, günümüzde aynı evi, ortamı paylaştıklarımızla iletişim kuramaz hale geldik. Ellerde tabletler, akıllı telefonlar... Ekran karşısında suskunca geçirilen uzun saatler... İletişim çağında iletişim kurmadan geçen bir hayata şahit oluyoruz. Hayal dünyasında mutluluk arayan teknoloji bağımlısı nice modern yalnızlarımız var. Bu Ramazanda candan sevgiye muhtaç bu kardeşlerimizi de hatırlamalıyız. Ailemizden başlayarak her yalnızla iletişim kurmalıyız.

Aziz Kardeşlerim!

Şiddetten, savaştan, ölümden kaçarken evinden ayrı düşmüş milyonlarca kardeşimiz var. Suriye'den ülkemize gelen bir milyonu aşkın mülteci bulunmaktadır. Onlar bizim muhacirlerimizdir. Bize düşen onlara ensar olmak, gönül kapılarımızı açıp, el uzatmaktır. Zira Müslümanın ahlakı, kimseyi kimsesiz bırakmamak, ihtiyaç sahiplerinin ihtiyacını gidermektir.

Kardeşlerim!

Büyükşehirlerimizde üç binin üzerinde evladımız kimsesiz olarak sokaklarda yaşamaktadır. Bu yavrularımız sıcacık bir yuvaya, ilgiye, bir şefkat eline hasrettir. Gün, kimsesizlerin kimsesi, sessizlerin sesi olma gündür. Gün, sokaklarda yatıp kalkan evlatlarımıza kol-kanat germe gündür. Müslüman bir toplumda sokakta çocuk kalmamalıdır. İşte Ramazan, bu çocuklarımıza sahip çıkmak, onları topluma kazandırmak için bir başlangıca vesile olmalıdır.

Kardeşlerim!

Günümüze kadar İslam toplumlarında görülmemiş huzurevlerinde kalan yaşlılarımız var. Şu an ülkemizde yirmi binin üzerinde büyüğümüz yalnızlığa terk edilmiş durumdadır. Eli öpülesi büyüklerimizin gönderildiği o mekanlara aslında huzurevi diyemeyiz. Evlat hasreti içerisinde, torunlarını kucaklayamadan yalnızlığa mahkum edilenlere sahip çıkmalıyız. **“Büyüklerimize saygı, küçüklerimize sevgi ve şefkat göstermeyen bizden değildir.”**¹ diyen bir peygamberin ümmeti olduğumuzu asla unutmamalıyız.

Kıymetli Kardeşlerim!

Şiddetin, savaşın, açlığın sardığı ülkelerde çok sayıda çocuk yetim kalmaktadır. Dünya üzerinde binlerce çocuk her gün dilenci şebekeleri, organ mafyası gibi karanlık odakların ağına düşmektedir. Bununla beraber boşanmaların artması, ailelerin parçalanması, öksüz ve yetimlerin sayısını artırmaktadır. Şu an dünya üzerinde üç yüz milyon civarında yetim bulunmaktadır. Ülkemizde, çocuk yuvası, çocuk evi, sevgi evi ve yetiştirme yurtlarında günümüz itibarıyla yaklaşık on iki bin yavrumuz kalmaktadır. Diğer yandan Sevgili Peygamberimiz (s.a.s), **“Ben ve yetime kol kanat veren kimse cennette yan yana olacağız.”**² **“Müslümanlar arasında kim bir yetimi yiyecek ve içeceğini üstlenecek şekilde sahiplenirse Allah onu mutlaka cennete koyar.”**³ buyurmaktadır. Bu nebevi müjdeyi yeniden düşünerek bu Ramazanda hep birlikte yetimlere sahip çıkmalıyız. Sıcak bir yuva özlemi çeken yavrularımızı bağrımıza basarak onlara şefkatli bir anne kucağı olmalıyız. Hayatlarının baharında hayatın yükünü sırtlamış bu minik bedenlere destek olmalıyız. Onlara manevi yalnızlıklarını unutturmalıyız.

Kardeşlerim!

Bizler, henüz dünyaya gelmeden yetim, 6 yaşında iken de öksüz kalan ve Yüce Rabbimizin **“O, seni yetim bulup barındırmadı mı?... Öyleyse sakın yetimi ezme!”**⁴ hitabına muhatap olan Gönüllü Sultanı Efendimizin ümmetiyiz. Unutmayalım ki Rahmet Peygamberi hayatı boyunca hep yetimleri, öksüzleri, kimsesizleri gözetmiş ve korumuştur. Efendimiz (s.a.s), yetimi itip kakan, ona hor davrananları ise şöyle uyarmıştır: **“Evlerin en hayırlısı, içinde kendisine iyi bakılan bir yetimin bulunduğu evdir. Evlerin en kötüsü ise kendisine iyi davranılmayan bir yetimin bulunduğu evdir.”**⁵

Kardeşlerim!

Yetimler, öksüzler ümmetin Enes'i, Beşir'i, Abdullah'ıdır. Yetimler-kimsesizler, bizler için bir yük değil bir bereket vesilesidir. Bu yavrularımız, bize Allah Resulü (s.a.s)'nün birer emanetidir. Ve unutmayalım ki emanete sahip çıkmak onun ümmetinin bir niteliğidir.

¹ Tirmizî, Birr ve Sıla, 15.

² Buhârî, Talâk, 25.

³ Tirmizî, Birr ve sıla, 14.

⁴ Duha, 93/7-9.

⁵ İbn Mâce, Edeb, 6.